

สรุปและวิจารณ์

รายงานนี้เป็นผลจากการสำรวจโครโนม สเปียร์ของดวงอาทิตย์ จากการสังเกตการณ์ ในช่วงเวลาอันหนึ่ง โดยได้ทำการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล ที่ทำให้ได้ และเปรียบเทียบกับผลงาน ที่มีผู้อื่นได้ทำไว้แล้ว ผลที่ได้มีทั้งที่ลอกคล้องและขัดแย้ง ทั้งนี้บางส่วนอาจเนื่องมาจากการวิธีการ ปัญหา และอุปสรรคซึ่งแตกต่างกัน ซึ่งพอลรูปผลงานและวิจารณ์ได้ถึงครึ่งหนึ่ง

หัวข้อวิสัยสังเกตการณ์ ในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ถึง เดือนมีนาคม ๒๕๒๔ บางวันจะทำ ในเวลาที่ห้องพ้าไม่แจ่มใส มีเมฆ และมีลมพัด จัดมีผลทำให้กล้องโทรทรรศน์สั่น ซึ่งอาจมีผลถึงคุณภาพ ของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งได้พยายามลดอุปสรรคบางอย่าง เช่น การสั่นของกล้องและรอเวลาให้ลมพัด เบาลง

สรุทรรคคุณภาพของ เลนส์หน้ากล้องโทรทรรศน์ เมื่อจาก เลนส์ที่สร้างขึ้นนั้นมีรูปร่าง ไม่เป็นไปตามที่ออกแบบ เช่น รัศมีความโค้งแต่ละผิวและทางยาวไฟกัส (ทางยาวไฟกัสคลาด เคลื่อน ไปจากที่ออกแบบไว้ ประมาณ ๗.๗%) เมื่อรูปร่างของเลนส์เปลี่ยนไปย่อมทำให้ค่าคงคลาดของ เลนส์เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

ความคงคลาด เคลื่อนที่ เกิดจากตัวกรองแสงที่ใช้ ซึ่งไม่ได้ตรวจสอบว่าแสงที่ผ่านออก มาจากตัวกรองแสงนั้น คลาดเคลื่อนจากแสง H_α ไปเท่าใด (แสง H_α เป็นแสงผ่านที่ออกแบบ ไว้สำหรับตัวกรองแสงนี้จากบริษัทผู้ผลิต) และความกว้างของแกนแสงผ่านมีค่ามากถึง ๑ อังศูรอม ในการหาขนาด เฉลี่ยของดาวที่อยู่ในโครโนม สเปียร์ จากภาพถ่ายที่ใช้ตัวกรองแสงแบบฟิล์มบาง เมื่อนำภาพไปเปรียบเทียบกับภาพถ่ายดวงอาทิตย์ โดยใช้ตัวกรองแสงแบบอื่นที่ทราบความยาวคลื่น ต่าง ๆ จากการเทียบคุณลักษณะของภาพถ่าย จะเห็นได้ว่าภาพถ่ายจากตัวกรองแสงฟิล์มบาง มีลักษณะคล้ายกับภาพถ่ายที่ความยาวคลื่น $H_\alpha \pm 0.25$ อังศูรอม ซึ่งแสดงว่าแสงที่ผ่านออกมายัง ตัวกรองแสงแบบฟิล์มบางนั้นมีความยาวคลื่นประมาณ $H_\alpha \pm 0.25$ อังศูรอม

ขนาดเลนส์สูญญากาศ เฉลี่ยของดาวที่ทำได้จากการทดลองนี้มีขนาด $4.44 \times 90^{\circ}$

กิโลเมตร แต่ขนาดเลนส์สูญญากาศ เฉลี่ยที่มีผู้ทำไว้แล้ว $3.0 \times 90^{\circ}$ กิโลเมตร (Athay, 1976)

และ $7.4 \times 90^\circ$ กิโลเมตร (Allen, 1973) นับว่าผลการวัดขนาดเล็นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของตากข่ายโครโนล เปียร์สอดคล้องพอประมาณกับงานที่ผู้อื่นทำไว้

ตากข่ายโครโนล เปียร์ที่ทางนาด เฉลี่ยนี้ห่างจากบริเวณลงบของดวงอาทิตย์ ซึ่งหมายถึงบริเวณที่มีความเข้มสนามแม่เหล็กน้อย ไม่มีจุดดวงอาทิตย์ การลูกจ้ำ หรือพลาใจนบริเวณนั้น

พื้นที่ในแต่ละช่องของกริดนั้น เมื่อนำมาเทบบนภาพดวงอาทิตย์ มีตากข่ายบางตามีขนาดอยู่ในพื้นที่ที่ต้องการไม่ซึ่งครึ่งหนึ่ง เราถือว่าตากข่ายนั้นอยู่นอกพื้นที่ที่ต้องการ แต่ตากข่ายที่มีขนาดมากกว่าครึ่งหนึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ต้องการ เราถือว่าตากข่ายตานั้นอยู่ในพื้นที่ที่ต้องการ นอกจากนี้แล้ว ตากข่ายบางตากแสดงตัวไว้ไม่ชัด เนื่องจาก เป็นตากข่ายสองอันหรืออันเดียว ทั้งนี้ เพราะขอบเขตตากข่ายนั้นไม่ชัด เ Jen เท่าไนด์ก ซึ่งการตัดสินใจแต่ละคนนั้นอาจแตกต่างกันไป ย่อมมีผลต่อจำนวนตากข่ายในพื้นที่ที่กำหนดด้วย

ขนาดความสูงของพวยกาชาดังที่มีผู้หาไว้ก่อนนี้ $40,000-40,000$ กิโลเมตร (Athey, 1976) แต่จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ พวยกาชาดังกล่าวมีความสูงระหว่าง $90,000-160,000$ กิโลเมตร แต่บางอันอาจมีความสูงมากกว่านี้ เช่น สูง $8.0 \times 90^\circ$ กิโลเมตรของวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และสูง $5.7 \times 90^\circ$ กิโลเมตรของวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ สำหรับพวยกาชาดเลื่อนให้นั้นส่วนมากมีความสูงใกล้เคียงกับพวยกาชาดัง แต่บางชนิดอาจมีความสูงมาก เช่นพวยกาชาดที่มีความสูง $25,000 - 900,000$ กิโลเมตร (Aller, 1963) แต่ถ้าเป็นพวยกาชาดเบิกอาจมีความสูงมากกว่านี้ เช่น ปี ค.ศ. ๑๙๕๖ เป็ตติคและฮิกคอก (Hickox) วัดความสูงของพวยกาชาดเบิกได้ $1,700,000$ กิโลเมตร หรือประมาณ 9.4° เท่าเล็นผ่าศูนย์กลางของดวงอาทิตย์ (Aller, 1963) แต่ความสูงสุดของพวยกาชาดเลื่อนให้ที่ได้จากการสังเกตมีค่า $5.6 \times 90^\circ$ กิโลเมตรของวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เนื่องจากการหาความสูงของพวยกาชานี้ เราถือว่า พิลาเมนต์ปราภูที่ขอบดวง นีองจาก การหมุนรอบตัวเองของดวงอาทิตย์นี้ จะปราภูให้เห็นโครงสร้าง เสมือนว่าอยู่บนระนาบวงกลมใหญ่ ที่ตั้งฉากกับแนว เส้นจราจรสของผู้สังเกต ณ ขอบดวง ซึ่งความ เป็นจริงแล้ว ขณะที่พิลา เมนต์หาก ไปยังขอบดวงนั้น ทุกส่วนบนพิลา เมนต์จะไม่อยู่ในระนาบวงกลมใหญ่ พร้อมกัน

ฉะนั้นความสูงที่หาได้นั้นจึงเป็นความสูงของพิลา เมนต์ส่วนที่อยู่ในระนาบวงกลมใหญ่ หรือ เสมือนว่าอยู่บนระนาบวงกลมใหญ่เท่านั้น

นั่นคือ โครงสร้างที่ปราฏให้เห็นที่ขอบวงนั้น จึงมีไข้โครงสร้างของพวยกาขี้หังอันและ
สำหรับการเคลื่อนที่ของพวยกาชนนั้น เรายังสามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง และความสูง
เมื่อเทียบกับขอบวงและศักษาจากภาพถ่าย ซึ่งจริงแล้วพวยกาจะมีการเคลื่อนที่ที่ซับซ้อนมาก
การศึกษาจะต้องใช้อุปกรณ์ ชุดอื่นและ/หรือ ใช้กลักการของศอกเปโลร์ เป็นต้น